

tennék a magyar nacionalisták, ha nem erőletnék mindenáron a konzervatívizmust — mondotta állítólag Surányi Miklós a Magyar Írók Szövetségében. Ebben a mondásban van egy alaptévedés: nem minden magyar nacionalista erőlteti a konzervatívizmust. Sőt! Az igazi nacionalisták az új viszonyokhoz alakuló nacionalizmust és multbasírátkozás helyett építő programot hirdetnek. Akik pedig még mindig konzervatívizmust hirdetnek: azt hiszik, hogy övék a nacionalizmus monopoliума. De ezek is tévednek és erre a tévedésre nem kisebb egyéniség mutatott rá, mint maga Berzeviczy Albert. — *Nyelvhelyesség.* Mindenki csak helyeselteti, ha az Akadémia bizottságot alakít és folyóirat-mellékletet indít a magyar nyelv hathatósabb ápolására. Mindenekelőtt egy kis kézi szótárra lenne szükség, amely a fogalmakat definiálja és a helyesírás bökkenői, a jelentések árnyalatai, a mondattan finomságai között eligazít. Minden művelt embernek az íróasztalán ott kellene hogy legyen egy magyar szótár. Az idegenszerűségek csak másodlagos tünetei a veszedelemnek. Jól mondotta Turi Béla a képviselőház kultusz-vitájában, hogy a germanizmusoknál nagyobb bajaink is vannak... — *Ady Endre az Akadémiában.* Butler amerikai professzor receptiója alkalmából Berzeviczy Albert a magyar költészet nagyjairól emlékezve Ady Endrét egy sorban említette Petőfivel, Madáchcsal és Jókaiival. A Magyar Tudományos Akadémia elnöke nyilatkozott így, a legkonzervatívabb magyar szellemi intézmény vezetője — és ezt a nyilatkozatot hódoló tapssal fogadja az irodalom minden igaz barátja.

ÖLVEDI LÁSZLÓ.

(1903—1931.)

A *Széphalom* tördelése közben vettük a hírt Ölvédi László haláláról. Folyóiratunk szerencsés volt a tehetséges felvidéki író munkatársai közé számítani. Ölvédi László prózai írásait és költeményeit szívesen bocsátotta a *Széphalom* rendelkezésére és — mint a fiatal egyetemi generáció lelkes tagja — örömmel csatlakozott törekvéseinkhez. Pályája az Eötvös-kollegiumból indult ki és a magyarság legszentebb földadatai felé ívelt. Ennek az eszmének lett hősi halottja, amint a *Nemzeti Ujság* nekrológia írja róla: „A párisi Magyar Egyesületnek volt titkára... A csehek kiutasították. Párisban szélmalomharcot vívott. Merész, de szép földadatot tűzött maga elé. Franciaország bányavidékén ezerszámra élnek magyarok... Árva, szerencsétlen sorsüldözött magyarok ezek és Ölvédi egy magyar családdá szerette volna őket egybegyűjteni. Egyik szervező körútja alkalmával a kommunisták megtámadták... Olyan sérülést szerzett, amelybe most, évek múlva, belehalt“. A toll emberének tragédiájához hozzátartozik az is, hogy halála készületlenül találja a sajtót... Ezen a helyen, amely véletlenül szabadon maradt a tördelésnél, a *Széphalom* kifejezi gyászát a fegyvertárs hirtelen elmulása fölött.

(Páris.)

Z. B.